

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Elísabet Júlíusdóttir og Guðlaug B. Ólafsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 141/2012**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 21. ágúst 2012, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 20. ágúst 2012. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 28. ágúst 2012, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 18. október 2012. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 24. október 2012, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með ódagsettu bréfi sóknaraðila.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 18. desember 2012.

II.

Málsatvik.

Þann 4. október 2006 var dagsett lánsúmsókn með sjálfskuldarábyrgð. Lántakandi var A. Láninu skyldi ráðstafað til uppgreiðslu á yfirdrætti.

Þann 6. október 2006 var skjalið „Til ábyrgðarmanna fjárskuldbindinga X“ undirritað. Þar var tiltekið að A væri greiðandi að láni að fjárhæð kr. 1.750.000. Ábyrgðarmenn voru sóknaraðili og B. Fram kom að meira en helmingi lánsfjár yrði varið til greiðslu á skuldum greiðanda eða annarra hjá Sparisjóðnum. Staðfesti sóknaraðili að hafa fengið og kynnt sér bækling sparisjóðanna um sjálfskuldarábyrgðir. Hakaði sóknaraðili og setti upphafsstafi sína við að greiðslumat hefði verið séð. Þá var hakað við að niðurstaða greiðslumats benti til þess að greiðandi gæti ekki efnt skuldbindingar sínar.

Þann 6. október 2006 var skuldabréf nr. X, að fjárhæð kr. 1.750.000 gefið út af A til FF. Varnaraðili hefur nú tekið yfir réttindi og skyldur FF skv. skuldabréfinu. Sóknaraðili og B, tókust á hendur sjálfskuldarábyrgð in solidum á láninu.

Þann 9. október 2006 var skjalið „Niðurstaða greiðslumats“ dagsett. Þar kom fram að sóknaraðili og B, ábyrgðarmenn, óskuðu eftir að gangast í ábyrgð fyrir lántakann A á skuld að fjárhæð kr. 1.750.000. Fram kom að niðurstaða greiðslumats benti til þess að lántakandi gæti ekki efnt skuldbindingar sínar miðað við núverandi

fjárhagsstöðu. Verja skyldi meira en helmingi lánsupphæðar til greiðslu á skuldum lántaka. Þá var útdráttur úr 3. mgr. 4. gr. samkomulags um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga á skjalinu. Staðfesti sóknaraðili að hafa fengið og kynnt sér bækling um sjálfskuldarábyrgðir og lánsveð.

Kaupdagur skuldabréfsins var 10. október 2006.

Þann 9. júlí 2012 sendi umboðsmaður skuldara varnaraðila tölvupóst fyrir hönd B, ábyrgðarmanns skuldabréfs nr. X, og óskaði eftir að umrædd ábyrgðaryfirlýsing yrði skoðuð og rökstudd afstaða tekin til gildis hennar. Varnaraðili kvað ábyrgðir B og sóknaraðila gildar þann 16. júlí 2012

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 20. ágúst 2012.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að ábyrgð hans vegna láns nr. X verði felld úr gildi. Einnig er farið fram á endurgreiðslu afborgana þessa láns.

Sóknaraðili kveður varnaraðila ekki hafa farið eftir samkomulagi um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga við umrædda lánveitingu. Greiðslumat hafi verið framkvæmt þremur dögum eftir afgreiðslu lánsins. Telur sóknaraðili ábyrgðina því ógilda. Sóknaraðili vísar máli sínu til stuðnings til úrskurða úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki nr. 32/2012 og 41/2012.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað. Varnaraðili telur ljóst að skilyrði 1. másl. 3. mgr. 4. gr. samkomulags um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga hafi verið uppfyllt í máli þessu. Orðalagið „áður en gengst í ábyrgðina“ verði túlkað svo að maður gangist í ábyrgð um leið og skuldbinding sé greidd út til lántaka, þ.e. við það að ábyrgðin verði virk. Vitaskuld sé það á valdi fjármálastofnunar að greiða út skuldabréf þegar við undirritun þess en til þess beri að líta að í þessu tilviki hafi verið beðið undirritunar allra skjalanna. Verklag sparisjóðsins hafi verið á þá lund í fleiri tilvikum. Ekki sé unnt að útskýra með neinni vissu hvernig hafi staðið á því að misræmi sé á dagsetningum en leiða megir að því líkur að tíma hafi tekið að afla undirskriftar sóknaraðila í málinu.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að gildi sjálfskuldarábyrgðar sóknaraðila á skuldabréfi nr. X, útgefnu af A til FF.

Samkomulag um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga, dagsett 1. nóvember 2001, er undirritað af Sambandi íslenskra sparisjóða f.h. sparisjóða. FF var einn þessara sparisjóða og leiðir varnaraðili í máli þessu rétt sinn frá því félagi. Verður varnaraðili talinn bundinn við efni þess.

Umrætt samkomulag tekur m.a. til þess þegar einstaklingur gengst í sjálfskuldarábyrgð, sbr. 2. gr. samkomulagsins. Samkvæmt 3. gr. samkomulagsins er fjármálafyrirtæki skylt að meta greiðslugetu greiðanda nema ábyrgðarmaður óski sérstaklega eftir því með skriflegum hætti að svo verði ekki gert. Fjármálafyrirtæki er

þó ávallt skylt að meta greiðslugetu skuldara þegar ábyrgð ábyrgðarmanns á skuldum viðkomandi skuldara nemur meira en kr. 1.000.000. Samkvæmt 3. mgr. 4. gr. samkomulagsins skal tryggt að ábyrgðarmaður geti kynnt sér niðurstöðu greiðslumats áður en hann gengst í ábyrgðina, enda liggi fyrir að greiðandi hafi samþykkt það. Bendi niðurstaða greiðslumats til þess að greiðandi geti ekki efnt skuldbindingar sínar, en ábyrgðarmaður óskar eftir að lán verði veitt engu að síður, skal hann staðfesta það skriflega.

Skuldabréf nr. X var útgefið þann 6. október 2006. Fram fór mat á greiðslugetu A, útgefanda skuldabréfsins nr. X, í samræmi við áður nefnt samkomulag. Þann 6. október 2006 var skjalið „Til ábyrgðarmanna fjárskuldbindinga X“ dagsett. Með því skjali var sóknaraðila kynnt neikvæð niðurstaða greiðslumats og staðfesti sóknaraðili að hafa séð greiðslumat. Með því var uppfyllt skilyrði 4. gr. samkomulagsins. Skjalið ber einnig með sér að sóknaraðili hafi kynnt sér bækling sparisjóðanna um sjálfskuldarábyrgðir og einnig að meira en helmingi lánsfjár yrði varið til greiðslu á skuldum greiðanda eða annarra hjá Sparisjóðnum, í samræmi við 4. gr. samkomulagsins.

Þrátt fyrir að sóknaraðili hafi undirritað skjal með yfirskriftinni „Niðurstaða greiðslumats“ þann 9. október 2006, þremur dögum eftir útgáfu skuldabréfs nr. X, þar sem sóknaraðila var kynnt neikvæð niðurstaða greiðslumats fær það því ekki breytt að sóknaraðili staðfesti með undirritun sinni á skjalið „Til ábyrgðarmanna fjárskuldbindinga X“, þann 6. október 2006 að hafa séð greiðslumat og að niðurstaða þess benti til þess að greiðandi gæti ekki efnt skuldbindingar sínar. Hafa því skilyrði 3. mgr. 4. gr. samkomulags um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga verið uppfyllt með fullnægjandi hætti, enda verður að telja að undirritun sóknaraðila undir skjalið „Til ábyrgðarmanna fjárskuldbindinga“ og skuldabréfið feli í sér yfirlýsingu um að þrátt fyrir neikvætt greiðslumat hafi sóknaraðili óskað eftir að lánið yrði veitt engu að síður, sbr. 4. gr. samkomulagsins, sbr. úrskurður úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki nr. 85/2012 og dómur héraðsdóms Suðurlands í máli nr. E-434/2010.

Í ljósi framangreinds eru ekki forsendur til að víkja ábyrgð sóknaraðila á skuldabréfi nr. X til hliðar með vísan til 36. gr. laga nr. 7/1936 um samningsgerð, umboð og ógilda löggerninga. Þegar af þeirri ástæðu verður hafnað kröfu sóknaraðila um endurgreiðslu afborgana umrædds skuldabréfs, enda ekki færð fyrir því önnur rök en að framan greinir varðandi ógildi skuldabréfsins.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Öllum kröfum sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er hafnað.

Reykjavík, 18. desember 2012.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Elísabet Júlíusdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Guðlaug B. Ólafsdóttir

Ár 2013, föstudaginn 11. janúar, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.